

SENESENȚĂ ȘI PROBLEME DE GERONTO-STOMATOLOGIE (I)

Dana Cristina Bodnar¹, T. Bodnar², M. Burlibașa², Gabriela Tănase², Ileana Ionescu³,
D. Pahoni⁴, Mariana Brândușa Popa¹

Rezumat. Senescența este un proces biologic, care face parte din ciclul vital normal al individului, cunoașterea și evaluarea aspectelor ei specifice fiind de extremă importanță. Pacientul vârstnic cere o abordare particulară, în raport cu numeroasele modificări somatice, psihologice și sociale, care acompaniază senescența, modificări care se răsfrâng și asupra aparatului dentomaxilar. Medicul dentist trebuie să fie capabil să facă diferența între vârsta cronologică și cea biologică a pacienților săi, să cunoască și să deceleze repercusiunile senescenței, să adapteze comportamentul său, examenul clinic, planul de tratament la particularitățile pacientului vârstnic, să evite orice complicații, incidente sau accidente posibile și să prevină, printr-o terapie adecvată, fenomenele specifice, precum denutriția, desocializarea, modificările psihologice, declinul calității vieții, amplificate de patologia stomatologică.

Cuvinte-cheie: senescență, repercusiunile senescenței, calitatea vieții, terapie.

Abstract. Ageing is a biological process during the life of one person, and it is very important to know and assess specific aspects of the elderly patients. The older patient demands a specific approach, according to the ageing-induced psychological, somatic and social changes and their after-effects on oral cavity. The dentist must be informed about the chronological and biological age of the patients, about the repercussions of old age, must be able to manage his behavior, the clinical approach and the therapeutic plan as adequate for the elders in order to avoid any complications or recurrences and to prevent specific phenomena as: disassimilation, insociability, psychological changes and the decrease of the quality of life, all exacerbated by oral pathology.

Keywords: ageing, after-effects, quality of life, therapy.

SCOPUL LUCRĂRII

Senescența, etapă biologică a vieții umane, dacă nu este patologică și nu generează patologie, oferă în schimb un teren din ce în ce mai favorabil apariției bolilor de orice fel. Populația în vârstă reprezintă un procentaj important din pacienții medicului dentist, în creștere evidentă ca număr. Senescența implică o abordare psihologică a pacienților, datorită grupării unui cortegiu de afecțiuni specifice, cu o modalitate de expresie foarte

diferită, proprie fiecărui individ și, adeseori, demnitatea persoanelor în vârstă este compromisă, prin absența unor soluții economice și medicale, față de amploarea problemelor lor.

Medicul dentist contribuie, prin menținerea sau reabilitarea sănătății orodentare (funcțional și estetic), la lupta împotriva denutriției, a declinului ireversibil al calității vieții și a performanțelor neurocognitive, a suferințelor psihice și morale cotidiene, caracteristice acestei perioade de existență a omului. Aceste considerente

¹Conf. dr. Dana Cristina Bodnar; Prof. dr. Mariana Brândușa Popa; Catedra de Odontoterapie Restauratoare, Facultatea de Medicină Dentară, U.M.F. „Carol Davila”, București.

²Dr. Traian Bodnar, asistent univ., Catedra de Protetică Dentară Mobilă; Dr. Mihai Burlibașa, șef de lucrări, Catedra de Implantologie Orală; Dr. Gabriela Tănase, asistent univ., Catedra de Implantologie Orală; Facultatea de Medicină Dentară, U.M.F. „Carol Davila”, București.

³Conf. Dr. Ileana Ionescu, Catedra de Ortodonție, Facultatea de Medicină Dentară, U.M.F. „Carol Davila”, București.

⁴Dan Pahoni, asistent univ., Catedra de Management, U.M.F. „Carol Davila”, București.